

Отъ дѣтинскыя напомневанія.

5. августъ.

Азъ одавна не бѣхъ писалъ нищо въ дневника си: цѣло лѣто си имахъ работѣ! А сега веке не играемъ и не припикаме толкова: зе да мирише на есень.

Днесъ занесохмѣ въ черковѣ пѣлна кошница гроздие. Мама и баба едва днесъ зехѣ да ѣдѣтъ гроздие; нѣ мы още отъ кога разрѣшихме.

Мухы зехѣ да хапятъ силно — познавася веке, че е край-тъ на лѣто-то.

• Муха.

Не е ли пакъ хубава муха-та, кога нѣ глѣда човѣкъ съ увеличително стѣкло? Крылца истѣканы много искусно и ся лъщятъ много бои. На главѣ двѣ голѣмы очи; нѣ всякое око състои отъ много другы малкы очичкы. На края на мѣхавы и крачка има лѣп-

